

Σύγχρονα θεολογικά ρεύματα και θρησκευτικά πρόσωπα, που συνδέονται με αγώνες για την υπέρβασή τους

Η [Elisabeth Behr – Sigel](#), θεολόγος με Λουθηρανικές ρίζες, έγινε ορθόδοξη μέσα από το γάμο της με ορθόδοξο ρώσο της διασποράς. Συναντήθηκε με μεγάλες ορθόδοξες φυσιογνωμίες της εποχής της και έπαιξε σημαντικό ρόλο με τις θεολογικές της παρεμβάσεις για το θέμα της θέσης των γυναικών στην ορθόδοξη εκκλησία, τόσο σε διορθόδοξο όσο και οικουμενικό επίπεδο. Η Elisabeth Behr – Sigel έζησε στην εποχή που παρ’ όλες τις ενστάσεις και επιφυλάξεις

των Ορθόδοξων και Ρωμαιοκαθολικών Εκκλησιών, οι προτεσταντικές ομολογίες και οι Αγγλικανοί προχώρησαν στη χειροτονία γυναικών, προκαλώντας ακόμα και αποχωρήσεις από διμερείς διαλόγους. Η γυναικεία θεολογική φωνή της Elisabeth Behr – Sigel από την μονή Αγαρία στη Ρουμανία μέχρι και σήμερα δεν έπαψε να ακούγεται. Η παρέμβαση της στη Διάσκεψη της Ρόδου, τα βιβλία, τα άρθρα της και η εν γένει παρουσία της αποτελούν σημαντική παρακαταθήκη για τους νεότερους θεολόγους, άνδρες και γυναίκες.

Ο [Μάρτιν Λούθερ Κινγκ](#) (*Martin Luther King Jr.*, 15.01.1929 – 04.04.1968) ήταν [Αμερικανός](#) ιερέας του δόγματος των [Βαπτιστών](#), ειρηνιστής και οπαδός της δράσης μέσω της παθητικής αντίστασης, ηγέτης του [Αφροαμερικανικού](#) Κινήματος για τα πολιτικά δικαιώματα των έγχρωμων ανθρώπων. Αφού ολοκλήρωσε μια σειρά [θεολογικών](#) σπουδών, έλαβε θέση [πάστορα](#) σε εκκλησία των Βαπτιστών και αναμίχθηκε στον αγώνα των έγχρωμων για την απόκτηση πολιτικών και κοινωνικών δικαιωμάτων. Το 1955 ηγήθηκε της νικηφόρας εκστρατείας του [μπούκοτάντ των δημοσίων λεωφορείων της πόλης Μοντγκόμερυ](#) της [Αλαμπάμα](#) (εξαιτίας του [φυλετικού διαχωρισμού](#) των επιβατών) και το 1957 αναγνωρίζοντας την ανάγκη δημιουργίας ενός πανεθνικού οργάνου που θα συντόνιζε τον αγώνα των έγχρωμων ίδρυσε μαζί με άλλους, ιερωμένους και μη, τη Διάσκεψη της Νότιας Χριστιανικής Ηγεσίας

(Southern Christian Leadership Conference), μία από τις κυριότερες αντιρατσιστικές οργανώσεις των Η.Π.Α., και έγινε ο πρώτος της πρόεδρος. Το 1961 εμπύχωσε την εκστρατεία "[Επιβάτες για την Ελευθερία](#)", την κινητοποίηση που έφερε και το πραγματικό τέλος στους φυλετικούς διαχωρισμούς σε όλα τα μέσα μαζικής μεταφοράς.

Το 1962 ηγήθηκε του αγώνα εναντίον του φυλετικού διαχωρισμού στο Όλμπανυ της [Τζόρτζια](#) (Κίνημα του Όλμπανυ) και το [1963](#) βοήθησε στη διοργάνωση ειρηνικών πορειών διαμαρτυρίας στην πόλη [Μπέρμιγχαμ \(Αλαμπάμα\)](#) της Αλαμπάμα. Την ίδια περίοδο ηγήθηκε επίσης της «Πορείας στην Ουάσινγκτον» και εκεί εκφώνησε την ιστορική ομιλία του που ξεκινά με τη φράση «**Έχω ένα όνειρο...**», στην οποία περιγράφει το όραμά του για ισότητα στην αμερικανική κοινωνία. Στις 14 Οκτωβρίου του 1964 του απονεμήθηκε το [Βραβείο Νόμπελ](#) για τους αγώνες του υπέρ των πολιτικών δικαιωμάτων των έγχρωμων μέσω ειρηνικών διαμαρτυριών. Το 1965 ηγήθηκε της [πορείας από τη Σέλμα στο Μοντγκόμερυ](#), διαμαρτυρία για τη μη εκχώρηση του δικαιώματος ψήφου στους έγχρωμους.

Στα τελευταία χρόνια της ζωής του μίλησε εναντίον του [πολέμου στο Βιετνάμ](#), κριτικάροντας σφοδρά την αμερικανική κυβέρνηση και το 1967 εκφώνησε τον επίσης περίφημο λόγο του «Πέρα από το Βιετνάμ». Το 1968, και ενώ σχεδίαζε ακόμα μια πορεία προς την [Ουάσινγκτον](#), την «[Πορεία των Φτωχών](#)», δολοφονήθηκε στις 4 Απριλίου στο [Μέμφις \(Τενεσσί\)](#). Ο Κινγκ έλαβε μετά θάνατον πολλές διακρίσεις όπως το *Προεδρικό Μετάλλιο για την Ελευθερία* και το *Χρυσό Μετάλλιο του Κογκρέσου*. Το 1986 η 15η Ιανουαρίου (η ημέρα της γέννησής του) ανακηρύχθηκε επίσημη εορτή στις Η.Π.Α.

ΚΕΝΤΡΟ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΑΝΗΛΙΚΩΝ
Ι.Μ. ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ - ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΕΩΣ
www.farostoukosmou.gr

[π. Αθηνάγορας Λουκατάρης – Κέντρο Προστασίας](#)

[Ανηλίκων Ρομά Ιεράς Μητροπόλεως Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως](#)

Το Κέντρο Προστασίας Ανηλίκων "POM" είναι φορέας έμπρακτης αγάπης προς τα εξαρτημένα παιδιά που καθημερινά εγκλωβίζονται στο παιχνίδι του θανάτου καθώς και προς τα παιδιά των ROM που τόσο βίαια και πρόωρα χάνουν την παιδική αθωότητά τους εξυπηρετώντας απάνθρωπα συμφέροντα.

[Κλήμης Πυρουνάκης – Δίκτυο Στήριξης Φυλακισμένων και Αποφυλακισμένων](#)

[Γυναικών](#)

Πρόκειται για αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία που έχει ως κύριο στόχο την υποστήριξη των γυναικών που έχουν βιώσει ή βιώνουν εγκλεισμό σε Καταστήματα Κράτησης. Οι δράσεις που υλοποιούνται αφορούν τους παρακάτω τομείς ενίσχυσης:

- α) υλική,
- β) εκπαιδευτική – επιμορφωτική (εκπόνηση προγραμμάτων με θέματα εκπαίδευσης Υγείας και Νομικής Υποστήριξης),
- γ) συμβουλευτική,
- δ) παροχή νομικών υπηρεσιών.

Το ΔΣΦΑΓ υλοποιεί ποικίλες δράσεις εντός και εκτός της φυλακής που στόχο έχουν οι ωφελούμενες να γίνουν η καλύτερη εκδοχή του εαυτού τους. Εντός της φυλακής λειτουργεί το σχολείο δεύτερης ευκαιρίας που παρακολουθούν οι έγκλειστες γυναίκες με στόχο να αποκτήσουν γνώσεις απαραίτητες για την ένταξη και πρόδο τους στην κοινωνία. Πραγματοποιούνται μαθήματα ενισχυτικής διδασκαλίας, σεμινάρια barista και υπολογιστών για να αποκτήσουν τεχνικές δεξιότητες. Λειτουργεί εργαστήριο σεντονιών καθώς και συμμετέχουν σε μουσικά σύνολα και θεατρικές παραστάσεις. Εκτός της φυλακής τους παρέχεται, εφόσον το επιθυμούν, στέγαση, οικονομική και διοικητική υποστήριξη, συμβουλευτική και υλοποιούνται δράσεις όπως μαθήματα tango/pilates και θεραπευτική ιππασία με σκοπό την κοινωνική τους επανένταξη και την θεραπεία της ψυχής. Τέλος, βρίσκεται πάντα δίπλα στις ωφελούμενες του για να τους παρέχουν οποιαδήποτε στήριξη σε θέματα που αφορούν τους οικογενειακούς δεσμούς, καθότι είναι το πρώτο πράγμα που διαταράσσεται με τον εγκλεισμό τους.

Τα **Σχολεία Δεύτερης Ευκαιρίας (ΣΔΕ)** είναι δημόσια σχολεία ενηλίκων στο πεδίο της Διά Βίου Μάθησης. Απευθύνονται σε πολίτες 18 ετών και άνω, οι οποίοι δεν έχουν ολοκληρώσει την εννιάχρονη υποχρεωτική εκπαίδευση. Με το θεσμό αυτό παρέχεται η δυνατότητα να αποκτήσουν τίτλο ισότιμο με το απολυτήριο Γυμνασίου (ν.2525/1997), δίνοντας έμφαση στην απόκτηση βασικών προσόντων και στην ανάπτυξη προσωπικών δεξιοτήτων.

Τα ΣΔΕ αποτελούν συγχρηματοδοτούμενο πρόγραμμα, το οποίο εντάσσεται στο Ε.Π. «Ανάπτυξη Ανθρώπινου Δυναμικού, Εκπαίδευση και Διά Βίου Μάθηση 2014-2020» και συγχρηματοδοτείται από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο (ΕΚΤ) και το Ελληνικό Δημόσιο.

Σήμερα, λειτουργούν 76 ΣΔΕ εκ των οποίων 12 σε Καταστήματα Κράτησης και 23 τμήματα εκτός έδρας, στις 13 Περιφέρειες της χώρας.

π. Στρατής Δήμου – Αγκαλιά Ο παπά Στρατής ο «μπαμπα-Νουρ» («Πατέρας από φως»), βοήθησε τους πρόσφυγες που έφταναν στη Λέσβο από το 2007, μέσω της εθελοντικής οργάνωσης «Αγκαλιά» που βρίσκεται στην Καλλονή της Λέσβου. Υπολογίζεται πως όλα αυτά τα χρόνια, βοήθησε δεκάδες χιλιάδες άτομα, πρόσφυγες αλλά και ντόπιους που είχαν ανάγκη.

«Η ζωή μας είναι πολύ μικρή. Ας την καταναλώσουμε κάνοντας το καλό». Αυτό ήταν το μήνυμά του που έστειλε παντού και έβρισκε ανοιχτές... καρδιές. Το έργο του ήταν γνωστό σε όλους. Αθρωποι της αμερικανικής πρεσβείας είχαν βρεθεί στη Μυτιλήνη για να τον γνωρίσουν, έχοντας μαζί τους και ένα απόκομμα επιταγής για να ενισχύσουν το έργο του με φάρμακα, ρουχισμό και τρόφιμα. Στο γερμανικό κοινοβούλιο ασχολήθηκαν με το έργο του. Η Υπάτη Αρμοστέα του ΟΗΕ τού είχε κάνει αφιέρωμα με τον τίτλο «Ένας Έλληνας Σαμαρείτης». Παρότι είχε σωληνάκια στη μύτη, αφού η αναπνοή του υποστηριζόταν από φιάλη με οξυγόνο, δεν σταμάτησε ποτέ να προσφέρει.

«Δεν προσπαθούμε να αλλάξουμε τον κόσμο. Απλά να δώσουμε μία ελπίδα για την επόμενη μέρα. Θα τους ντύσουμε, θα τους ταΐσουμε και θα τους δώσουμε την ευχή μας να έχουν καλό κατευόδιο, καλή τύχη και να βρεθούν σε έναν τόπο όπου θα ειρηνεύσουν» λέει σε συνέντευξή του για το έργο της ΜΚΟ «Αγκαλιά».

Το πρόβλημα με τον καρκίνο που τον ταλαιπωρούσε, μέσα στον πυρετό της προσφοράς γινόταν όλο και πιο σοβαρό. Στις 25 Αυγούστου ο παπα-Στρατής ανακοινώνει μέσω του προσωπικού του λογαριασμού στο Facebook πως μπαίνει στο νοσοκομείο. Στις 16:25 κατέληξε.